

# Rörelsen som kroppens minne

*Lust, död, äckel, vanmakt, passion, kroppens rörelse, lukt, läten och annat sinnligt förnimmande och intellektuellt utmanande i ett konstnärligt utvecklings- och forskningsprojekt i dans.*

Projektet representerar ett genuint behov av fördjupad process hos de inblandade konstnärer som varit engagerade. Forskningens metodik utvecklades ur den konstnärliga praktikens och en referensgrupp av olika vetenskapliga aktörer har genom sina olika blickar på det pågående bidragit till utvecklingen av densamma. Projektet gör inga anspråk på vetenskaplighet. Vi har den konstnärliga kunskapsbildningen som mål. Den konstnärliga redovisningen har bestått av tre koreografiska verk: **Minnet** 2003, **Med ögat mitt i pannan** 2004 och **Döden, döden!** 2005. Dessa verk har under perioden turnerat i Sverige, Island, Ryssland, Portugal och England. I höst fortsätter vi till Finland och Norge.

**Rörelsen som kroppens minne** representerar ett nytt område inom danskonsten och dess samverkan med forskningsområden med avgörande betydelse för en utvecklad kunskap om det betydelsebärande och det kommunikativa i mänsklig rörelse. Samarbetet mellan oss medverkande konstnärer och forskare gör det också möjligt att fokusera på utvecklade estetiska aspekter som bl.a. vår kulturella syn på och värdering av den åldrade kroppen.

Danskonsten är av tradition fokuserad på den unga människans uttryck. I dansen tar vi den lätt för given. I detta projekt sätts den åldrade människan i fokus i en process som visar på nya möjligheter till konstnärlig gestaltning.

Du som närmar dig beskrivningen av den process som projektet representerar, närmar dig ett arbete dokumenterat och återberättat i ord, film, foto och koreografiska skisser. Vi hoppas att denna berättelse ska ge dig en inblick i projektets frågeställningar, i arbetets praktik och i den insikt och kunskap vi erövat om det som kan bidra till utveckling av danskonstnärlig verksamhet.

Projektet har bedrivits i samarbete mellan Danshögskolan och E.L.D. Forum för ny koreografisk scenkonst, med stöd från Vetenskapsrådet, Stiftelsen framtidens kultur, Statens kulturråd, Stockholms kommun, Stockholms läns landsting, Carina Ari stiftelsen och Rikskonserten. Samarbete mellan en konstnärlig högskola och en professionell dansensemble visar också på nya möjligheter för samverkan mellan konstområdets olika aktörer.

Efva Lilja, koreograf och professor i koreografisk komposition, sedan januari 2006 också rektor vid Danshögskolan, har varit initiativtagare och projektledare för dessa år av arbete med **Rörelsen som kroppens minne**.